JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

UNDER-VISNINGS MATERIALE FOR SKOLER

Nyt undervisningsmateriale til brug for undervisning i skolerne

Informationstjenesten har ladet udarbejde et lille hæfte til brug for undervisning i skolerne.

Informative artikler om vor kirkes lære illustreret med forklarende tegninger giver et godt billede af hvad det er vi tror på. Nysgerrige skoleelever eller blot dem der ønsker lidt oplysninger bliver her hjulpet godt på vej.

Det begynder med - ja, begyndelsen til Kirkens genoprettelse, med Joseph Smiths første åbenbaring. Kirkens organisation er det næste emne der behandles og den er jo nok så interessant. Efter dette følger en gennemgang af Kirkens lærdomme. Kirkens ledelse omtales, dvs. der vises et billede af Det Første Præsidentskab med en kort omtale. Hæftet slutter med at tale om vores velfærdsplan og præstedømmet med de forskellige funktioner.

Det er tanken at hæftet skal kunne følges op med en mundtlig undervisning, men der er med hæftet lagt et godt grundlag for at skærpe nysgerrigheden, for på de få sider (desværre mangler der sidetal) er det ikke muligt at komme hele vejen rundt.

Informationskontoret forventer at hæftet vil hjælpe i det vigtige område der hedder orientering om Kirken i skolerne. Der er ialtfald gjort en god begyndelse..

Informationstjenestens adresse er:
Vedstedvej 9, 2610 Rødovre. □

KIRKENS LÆRDOMME

GUDDOMMEN.

De Gud Faderen og Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith, så han dem som to skarpt adskilte personer. Han formulerede senere den 1. trosartikel således:

"Vi tror på Gud, den evige Fader, på hans Søn Jesus Kristus og på Helligånden."

Gud Faderen og Jesus Kristus har legemer af kød og ben, mens den Helligånd har et åndeligt legeme.

ÅBENBARING

TIENDE.

KIRKENS BEGYNDELSE

Kirkens grundlægger JOSEPH SMITH er født den 23. december 1805 i staten Vermont i det nordøstlige USA. Som ti-årig flytter familien til et landbrugsområde i staten New York. Her opstår der en religiøs vækkelse. Joseph Smith er 14 år gammel og fortæller selv følgende om vækkelsen:

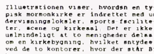


KIRKENS ORGANISATION

KIRKELIVET.

For enhver Sidste Dages Hellig familie står kirken som et samlingspunkt. Kirkens aktiviteter er bygget op for at støtte familien. Det er i familien man skal lære om det at være menneske - og også om at være et troende menneske. Kirken er blot en hjælp til forældrene så de kan opfylde denne forpligtelse. Kirken er - set på denne måde - et serviceorgan.

Væsentlig er det, at familien får en religiøs uddannelse for Kristus sagde: "Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus". (Johannes 17:3) og videre siger Herren: "Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger" (Johannes 14:15)



Illustrationen viser, hvordan en typisk mormonkirke er indrettet med undervisningslokaler, sports faciliteter, scene og kirkesal. Det er ikke unormindeligt at to menigheder deles om en kirkebygning, hvilket antydes ved de to kontorer, hvor der står Biskop

Om søndagen afholdes der g og en række møder for alle per. I løbet af ugen mødes til forskellige aktivitete

Kirken er inddelt i organi som er parate til at unde lemmerne på ethvert alders

PRIMARY. For børn mellem 3

UNGE MÆND (Det aronske præ For unge mænd me 18 år.

UNGE PIGER: For unge kvind 12 og 18 år.

ENLIGE VOKSNE: Alle enlige

SØNDAGSSKOLEN: For alle ov

KIRKENS VELFÆRDSTJENESTE





Moroni skriver sin historie

Den levende Mormons Bogs ord

Primaryaktivitet i Allerød ward

Primary i Allerød ward, havde lørdag den 19. marts 1988 en aktivitet kaldet »Den levende Mormons Bog«. Formålet var bl.a. at give børnene et indtryk af bogens indhold og hvor spændende den er, hvad profeterne oplevede og deres forbindelse med vor himmelske Fader.

Arrangementet var lavet som en rejse i en tidsmaskine, der tog os tilbage til ca. 600 år før Kristi fødsel - Mødetidspunktet var kl. 14.45 og alle deltagere 40 børn + 9 voksne (foruden 11 medvirkende) fik udleveret et »Boarding Pass« hvorpå navn og pladsnr. var påført - det var en stor glæde, at alle var mødt til tiden. Indgangen til kirkesalen var blevet ændret således, at det forestillede en indgang til en maskine og kirkesalen var ændret til en kabine, hvor passagererne blev vist til nummererede pladser.

Kl. 15.00 blev der budt velkommen og efter indledning og nogen vejledning, startede maskinen med blink og motorlyd. Pludselig var vi tilbage til tiden før Kristi fødsel og ind kom Nephi, som fortalte om sig selv, sin familie og de optegnelser der stod på pladerne, hvor vigtigt det var, at følge de bud og befalinger der stod på pladerne. Derefter kom Alma den yngre og senere lamanitten Samuel. Mellem hver profets ankomst startede maskinen og lysene blinkede (det var en fornøjelse at se børnene og den interesse de viste og især ærbødighed under hele programmet. Så blev deltagerne vist nedenunder, hvor de mødte profeten Moroni der sad og skrev på guldpladerne. Moroni talte til børnene og forklarede hvor vigtige guldpladerne var og deres betydning for verdenen idag. Da Moroni var gået, fik børnene en opgave, som de udførte med stor interesse. Så gik vi igen ovenpå, hvor vi mødte Joseph Smith og Oliver Cowdery. JS. sad og oversatte fra guldpladerne og OC. sad og skrev. Joseph Smith fortalte sin historie og vigtigheden af, at studere Mormons Bog idag.

Børnene fik derefter en opgave, inddelt efter klassetrin, og i dagens anledning var fremskaffet et hebræisk alfabet, og op-





Udsnit af forsamlingen

gaverne gik ud på, at oversætte nogle skrifter. Børnene kunne derigennem få en lille fornemmelse af, at uden Herrens inspiration havde JS. ikke kunnet oversætte pladerne. Det var en fornøjelse at se den interesse børnene viste for at løse opgaven.

Efter dette, skulle vi igen på rejse og kom til missionæren i dagens verden, han forklarede hvad missionen betød for ham og hvor meget han ønskede og håbede at alle de børn der var tilstede en dag ville udføre en mission. På hans spørgsmål blev der svaret et rungende »ja« fra børnene.

Inden rejsen sluttede skulle vi have forfriskninger og den spiste vi i Japan. Vi blev budt velkommen af 2 geishapiger der inviterede os indenfor i deres hjem, der var blevet pyntet festligt op og man fornemmede virkelig det japanske på grund af dekorationerne. Der blev serveret ris, majs, ærter, gulerødder og agurker og dem der havde lyst kunne spise det med pinde, det ville de fleste børn (dog skal det nævnes, at efter et stykke tid, var der mange der skiftede til gaffel). Efter forfriskninger skulle vi så rejse hjem og da alle var placeret i maskinen, startede vi motoren og lysene blinkede for sidste gang. Vi landede sikkert og godt tilpas efter en dejlig åndelig eftermiddag, hvor alle, børn som voksne, havde fornemmet storheden og betydningen af Mormons Bog. Den måde programmet blev præsenteret på, gjorde os alle lidt mere interesseret i at læse og studere bogen.

Mie Hansen, Allerød ward □





Mit første år som missionær

Missionærbreve fra ældste Anders Edsberg



Kære familie.

16. april

MTC (Missionary Training Center) er det mest vidunderlige sted en missionær kan komme, inden han skal ud og forkynde evangeliet. Ånden her er så stærk til vores møder, i vores klasser og hvor vi samles for at dele evangeliet med hinanden. Jeg er så glad for mit distrikt (klasse). Vi er seks, der skal til tysktalende lande. De fire af os er fra Utah, een fra New York og så mig fra Danmark. De to der skal til Hamburg er søstermissionærer, to skal til München og min kompagnon og jeg skal til Schweiz. Vi er næsten lige som en familie, brødre og søstre. Vi hjælper hinanden, hvis vi skulle have problemer og deler vore vidnesbyrd med hinanden. Jeg ville sådan ønske, at Liza og Jesper også kunne komme herover, når de skal på mission.

16. maj

Det går virkelig godt med det tyske sprog og jeg er ved at blive den rene mester, dog går diskussionerne lidt langsommere, men vi har nogle virkelige dygtige lærere, så jeg skal nok få det hele lært. Hver tirsdag har vi en »devotional«, hvor een af generalautoriteterne taler til os. Forleden kom een af Herrens apostle David B. Haigh. Han er en vidunderlig taler og ånden var stærk og vi lærte meget af hans ord til os. Jeg har lige fået mine rejseplaner. Jeg rejser tirsdag morgen 9/6 til Zurich.

2. juni

Livet er vidunderligt. Jeg håber, at I har det lige så godt, som jeg har det, for jeg svæver. Jeg kan ikke beskrive i ord, hvor meget jeg er blevet velsignet, siden jeg er taget ud for at tjene Herren. Tusind tak for jeres vidunderlige breve, der er intet der kan røre en missionærs hjerte så meget som et dejligt brev hjemmefra. Jeg elsker jer virkelig meget.

14. juni

Jeg er nu i Schweiz og er blevet sendt til en lille by ved Bodensee, der hedder Friedrichshafen i den tyske del af vores mission. I kan tro det er hårdt at være missionær, altid at skulle smile til folk, som siger grimme ting til een, men den hårdeste del er nok, at jeg skal købe ind og lave min mad selv, men glæden ved at undervise disse mennesker er det hele værd.

2. juli

Denne mission er en supermission. Jeg er så glad for at være her og vores missionspræsident Cracroft er en utrolig mand.

15. juli

Solen skinner hernede og elder Mourik og jeg cykler lange ture ud til de undersøgere vi har i udkanten af vores område. Det er utroligt varmt og jeg er blevet meget solbrændt af vores lange cykelture. Vi arbejder hårdt og har mange undersøgere og vi håber at have to dåb i denne måned.

17. august

I torsdags fik jeg en ny companion, elder Buchler fra S.L.C. Hans forfædre kommer fra Bern Oberland, det er der navnet Buchler stammer fra. Han er mit forbillede af en missionær. Han arbejder hårdt og er altid i godt humør. Jeg er sikker på, at vi vil få megen succes sammen. Det går godt hernede i Friedrichshafen. Jeg er så begejstret for dette arbejde og den glæde, der fylder mit hjerte er ubeskrivelig.

26. september

Nu er jeg i Schweiz og arbejder sammen med elder Neff her i Langenthal. Jeg var lidt ked af at forlade elder Buchler, da vi var ved at få virkelig succes blandt menneskene i Friedrichshafen - men jeg er sikker på, at nogle af de mennesker, vi fandt og belærte sammen, vil blive døbt. Men her i Langenthal er der også dejligt. Vi har bil her (dyrt!) og en helt ny lejlighed, så jeg har det godt.

11. oktober

Mit vidnesbyrd vokser dag for dag - der er intet, der kan stoppe dette værk. En af de vigtigste ting (hvis ikke den vigtigste) er »memberwork«. Det er utroligt vigtigt, at medlemmerne arbejder sammen med missionærerne og at medlemmerne tager ud og giver vidnesbyrd til undersøgere og inviterer dem hjem til sig. Jeg ved, at det er den eneste måde, at man virkelig får gang i missionærarbejdet på. I Ravensburg Gemeinde havde vi en stor fremgang med missionærarbejdet, da medlemmerne og missionærerne virkelig begyndte at arbejde sammen. Hvis I skulle få mulighed for at gå ud med missionærerne og besøge undersøgere, så gør det endelig. Nogle af de bedste aftaler vi har haft, har været med medlemmer som »joint teach«.

7. december

Præs. Assay og hans hustru har lige været her i Schweiz på »missiontour«. Han kom og talte til vores zonekonference sammen med søs. Assay. Vores konference var en stor åndelig oplevelse og jeg lærte virkelig meget de timer jeg var der. Præs. Assay talte også til en fireside i Bern samme aften og her fik jeg mulighed for at tale med ham efter mødet. Jeg elsker virkelig min mission. At være på mission er et åndeligt eventyr. Nu er vores program ved at komme på benene. Vi har en masse dejlige mennesker, som vi belærer.

11. januar - 88

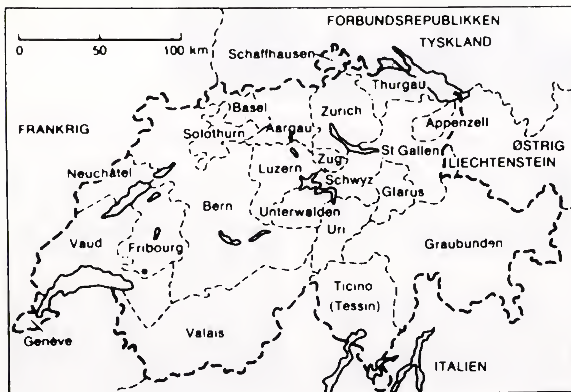
Jeg er ked af, at der er gået så lang tid siden I har hørt fra mig sidst. Jeg takker så inderligt for jeres kærlighed og overbærenhed. Der er sket utroligt meget siden sidst. Kan I huske, at jeg fortalte jer om en kvinde, Angioletta som vi belærte. Hende døbte vi i lørdags. Det var en vidunderlig dåb. Først talte biskop Weidmann og så døbte jeg Angioletta og elder Tolman bekræftede hende som medlem af Jesu Kristi Kirke af S.D.H. og gav hende Helligåndens gave. Der var en masse mennesker og vi havde også undersøgere der. Søstrene i vores distrikt havde en ung mand med, som skal døbes på søndag. Mit vidnesbyrd vokser hver dag. Jeg ved vor himmelske Fader lever. Jeg kan virkelig mærke, hvor tæt Herrens andet komme er og hvor stor magt Lucifer har over menneskenes hjerter. En af de kostbareste gaver vi har er vort vidnesbyrd og det er utroligt vigtigt, at vi bruger den kraft, som vores himmelske Fader har givet os til at opbygge hans rige og bringe sjæle til ham. Tro er kernen, hvor vi henter vores kraft (Alma 26:22).

1. februar

Jeg har haft en dejlig travl uge. Jeg tror ikke, at jeg har »street contactet« så meget før, men til gengæld har min companion og jeg også set en masse »Erfolg«. Jeg fik mange adresser og fik snakket med en masse dejlige mennesker. Vi har fundet 4 nye undersøgere denne uge. En af dem hedder Thomas. Jeg vil lige fortælle hans historie. Det er onsdag aften kl. 21.30 og min comp og jeg står og venter på Tram'en, så vi kan komme hjem. Pludselig er der en ung mand, der kommer hen til os og spørger os om vi er fra Salt Lake City. Vi kigger på hinanden og svarer så: »No, but we are Mormons!« Vi kommer i snak med ham og det viser sig, at denne unge mand, er »desperat« efter at høre to af Herrens repræsentanter forkynde ham det sande budskab. Vi tager ham med hjem til vores lille lejlighed på Eidmatt strasse, hvor vi belærte ham resten af aftenen, den 1. diskussion og havde en stærk åndelig oplevelse med ham. Det var herligt, når man tænker på, at vi er i Schweiz og endda i Zurich, hvor folk flygter, når de ser missionærer. Men det er et vidnesbyrd til mig, at Herren også kan lede folk til os.

24. februar

Det går fremad med Herrens værk her i Schweiz. På 6 uger har vi haft **41 dåb!** Mit vidnesbyrd vokser gennem mit daglige studium af Mormons Bog. Den kraft vi kan hente fra denne bog er så stor og så umådelig vigtig. Jeg ville sådan ønske, at jeg havde noget mere tid til at studere skrifterne - men jeg trøster mig istedet for med, at jeg kan belære andre mennesker om disse ting. Jeg har mange dejlige oplevelser (åndelige tilkendegivelser), som til tider kan være svære at skrive ned på papir. Som f.eks. hvordan vi



gennem Helligånden kan finde en »golden person« (et menneske, som »genkender« evangeliet), når vi går fra dør til dør. Jeg kan fortælle jer, at når jeg føler Herrens kærlighed og hans ånds vejledning, er det når jeg ydmyger mig for Herren og viser, at jeg er villig til at tjene Ham med »hele mit hjerte, sjæl, sind og styrke« (L&P 4:2). Så er det, at Herren velsigner sine børn.

7. marts

Hils alle søskende i Danmark og tak dem for deres breve. Jeg er meget glad for dem.

21. marts

En af de stærkeste, åndelige »terminer« jeg har haft, havde vi i torsdags. Vi tog hen til en mand, som vi havde fundet for et par uger siden og som vi havde givet en Mormons Bog. Han inviterede os indenfor og vi gav ham den første lektie. Under denne bar vi vidnesbyrd om Herrens profet Joseph Smith 3 gange og den 3. gang, havde vi alle tårer i øjnene og Herrens ånd bevidnede vores ord med en sådan styrke, som jeg aldrig før havde oplevet. Da vi forlod Hr. Baumann, var vi udmattede og fyldt med en ubeskrivelig glæde. Jeg ved virkelig, at dette evangelium er sandt, at Jesus er Kristus og at denne kirke er hans kirke »und Die einzige, wahre und lebendige kirche auf dem ganzen Erboden.« (L&P 1:30).

27. april

Jeg har haft en masse om ørerne, så jeg har desværre ikke haft tid at fatte pennen før nu. I morgen får jeg min første »greenie« (nye missionær). Jeg glæder mig til at arbejde med min nye »greenie«, da det snart er tid at se en dåb. Mit vidnesbyrd vokser dagligt. Arbejdet er hårdt, men Herren kræver et offer af os; kun gennem Herrens udvalgte, kan hans ånd arbejde, og arbejdes må der. Tiden er virkelig knap og det er mit håb og min bøn, at vi som en familie, må kunne opbygge Herrens værk med stor herlighed og styrke, sammen med vores brødre og søstre i kirken.

Kærligst
Anders Edsberg.

Med Anders' tilladelse har vi bragt disse uddrag af breve fra hans første år i missionsmarken. Han virker i Schweiz. Vi bringer gerne andre missionæroplevelser. Skriv til os. □



Anders Edsberg (tv) og ældste Tolman

SKRIV TIL OS

Redaktionen af Stjernen er interesseret i at få artikler om læsernes personlige oplevelser med Kirkens tidsskrift. Det der især vil interessere er, hvordan vort blad har:

1. stryket din tro som medlem af Kirken.
2. hjulpet med til en forståelse af det gengivne evangelium.
3. hjulpet dig med at vide mere om Kirkens retningslinjer, programmer og historie.
4. hjulpet dig som leder eller lærer ved at give dig artikler og hjælpemidler til bedre at forvalte din opgave i Kirken.
5. beriget dit liv eller din families. Eller bragt glæde til medlemmer såvel som ikke-medlemmer.

Dersom du har oplevet noget som du ønsker at dele med andre, beder vi dig skrive en artikel på ca. 200 ord og snarest og senest d. 15. august sende den til STJERNENS redaktion, Hans Egedes Gade 2,¹, 2200 København N. **JL.**

Ny grenspræsident i Halmstad

Henrik Offersen er født og opvokset i København. I 1978 hørte han for første gang tale om Kirken gennem missionærerne. På grund af en flytning gik der 8 måneder førend missionærerne igen bankede på hans dør. De blev faktisk modtaget som gamle venner og en måned senere blev Henrik døbt. En måned derefter døbte han sin mor og i 1982 døbte han så sin søster.

I 1981 lærte han sin kone Birgitta at kende, og i 1985 blev de viet i templet i Stockholm, dagen efter indvielsen.

I marts 1987 fik de en datter som er en kilde til stor glæde for ægteparret og nu venter de deres 2. barn.



Præsident Offersen med hustruen Birgitta og datteren Jannie

Om dagen går Henrik på AMU i Ljungby og uddanner sig til elektriker. Fra 1983 til 1986 virkede han som rådgiver i Unge Mænds præsidentskab i Københavns 4. ward. I 1986 flyttede familien til Sverige og der blev han andenrådgiver til grenspræsidenten i Halmstad og i januar 1988 blev han kaldet som grenspræsident. Ægteparret Offersen har modtaget kaldelsen med glæde, men også med en lille smule nervøsitet over det store ansvar. De har begge et stærkt vidnesbyrd om evangeliet og har især oplevet hvordan tiendeloven virker.

Fra det svenske KYRKONYTT. □

Lawrence Vincent - en tenor

- og hvilken tenor!

Da missionpræsidentparret var til et seminar et eller andet sted i Europa hørte de en pragtfuld tenor synge: Lawrence Vincent fra Wiener Volksoper. Ham måtte vi høre i Danmark og den 29. april lyttede vi med undren til en stemme, der var i stand til at fylde hele kirkerummet med vellyd. Jeg tror, at det er første gang at hjørnerne hørte en sangstemme uden mikrofon. Broder Vincent havde lagt et godt program og vi lyttede både til opera, operette og salmer. Imellem nogle af numrene spillede ældste Stephen Thomas mesterligt på flyglet. Bl.a. hørte vi en Nocturne for venstre hånd af A. Skrjabin. Vi måtte rejse os i sæderne for at se og være sikre på at der kun blev brugt venstre hånd, så godt var det. Men ældste Thomas var også en fremragende akkompagnatør og klarede hele det stort anlagte repertoire med følelse og musikalsk indlevelse. Det var en oplevelse der fyldte os alle med glæde og som vil leve længe i vores erindring.

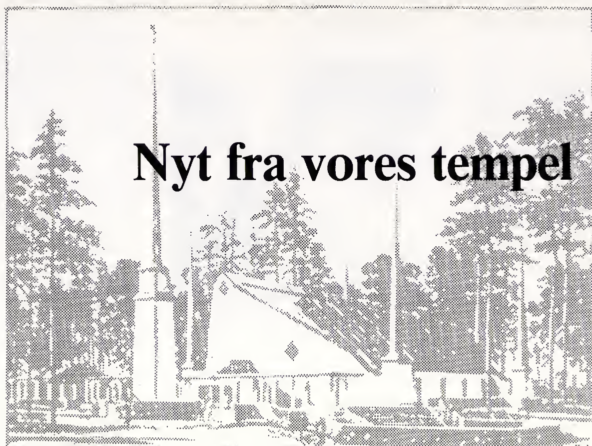
Broder Vincent var ledsaget af sin hustru, Jeanne, der ligeledes sang, dels solo og dels sammen med sin mand i et par duetter. Især sang de »O store Gud« meget bevægende og skabte med deres sang en værdig afslutning på en god aften.

Lawrence Vincent fortalte, at det var en artikel af Spencer W. Kimball om sidste dages hellige i kunstens verden, der satte dem i gang med at synge. I forbindelse med hans uddannelse indsang han nogle sange på bånd og da hun hørte det, blev hun klar over at de nu måtte lægge deres liv om. De havde da et lille hotel i nærheden af Las Vegas, alt det afhændede de og helligede sig fra da af sangen og han begyndte sin karriere som grev Almavira i Barberen i Sevilla og det var i 1980. Siden er det så gået der ud af og han har sunget flere år i Tyskland og siden 1987 i Wien hvor han har en tre-årig kontrakt. Han er for tiden grenspræsident i Wiens internationale gren. Ægteparret har 3 sønner.

Jørgen Ljungstrøm □



Lawrence Vincent - fyldte kirkerummet med vellyd



Nyt fra vores tempel



Eric Martinson

Eric Martinson in memoriam

Blot 4 dage efter sin indsættelse som førsterådgiver i tempelpræsidentskabet i templet døde Eric Martinson i en alder af 75 år. Bror Martinson havde virket i templet siden marts 1986 da han sammen med sin hustru Gerda blev kaldet som tempelmissionær. Vi fra Danmark lærte ham at kende som en meget venlig og hjælpsom tempeltjener. Han havde store menneskelige egenskaber og var elsket af alle som kendte ham. Hans store omsorg for både unge og gamle, gjorde ham elsket af alle og vi vil savne ham i templet.



Ny rådgiver i templet

Ved bror Percivalls afløsning som rådgiver blev der plads til en ny. Det blev bror Harald Dahlø (62) som sammen med sin hustru Magnhild skal virke i templet. Han er dermed den anden norske rådgiver til tempelpræsidenten, idet Arne Bakken, som døde sidste år, var den første.

Præsident Dahlø er omvendt til kirken og kommer fra Frøya i Tronhjemsfjorden, det samme sted hvor en af kirkens store apostle, John A. Widtsoe kom fra. Harald Dahlø uddannede sig til tandtekniker og startede i en ung alder sit eget laboratorium som han byggede op til en meget god forretning. Han sparede ikke sig selv og fik hurtigt ry for at gøre sit arbejde godt.

Da missionærerne en dag kom til hans dør, var det hans kone der tog imod dem og det var hende der accepterede evangeliet og blev døbt. Magnhild fik snart sin søn med i Kirken. Og han blev så ivrig at han afbrød sin uddannelse for at blive missionær og rejste til England som den første norske missionær der.

Harald holdt sig hele tiden i baggrund-



Harald Dahlø



Magnhild Dahlø

en og var ofte optaget af andre ting når Kirkens medlemmer besøgte hans hjem. Første gang Harald stod på en af Kirkens talerstole var da hans søn skulle på mission. Han betalte sin søns mission og begyndte så småt at komme i Kirken. Det første sønnen Arne gjorde da han kom hjem var at døbe faderen.

Fra da af var Harald Dahlø en trofast sidste dages hellig og han har været grenspræsident, hvilket han blev inden han havde været medlem i et år. Derefter blev han distriktspræsident og blev fem år efter kaldet som missionær sammen med sin hustru. Derudover har han været rådgiver i missionspræsidentskabet og tempeltjener i mange år. Og de har besøgt templerne i London og Stockholm flittigt.

Både Magnhild og Harald har et stærkt vidnesbyrd om evangeliet. Gennem deres liv viser de deres tro på Gud den evige Fader og på hans søn Jesus Kristus. Nu har han så sammen med sin hustru fået mulighed for at tjene Herren på heltid i templet i Stockholm.

Fra det norske KIRKENYTT, af Asm. H. Hernes. □



Bror og søster Percivall fotograferet på deres virkeplads i templet.

Præsident Bernt Percivall afløst

Den 25. marts afløste præsident Thomas S. Monson præsident Bernt Percivall som førsterådgiver i tempelpræsidentskabet i templet i Stockholm. Dermed havde bror Percivall sammen med sin hustru udført en fin tempelmission, idet to forlængelser af deres missionstid, som begyndte i maj 1985 - to måneder før templets indvielse - havde ført til at de nu, på nær en måned, havde været på mission i 3 år. I al den tid har bror Percivall virket som rådgiver til præsident Langeland, og søster Annalisa Percivall som assistent til søster Langeland. Mens præsident Langeland efter kaldelse fra Det Første Præsidentskab virkede som missionspræsident i Norge, tjente bror Percivall som præsident i templet i tre måneder i 1987.

Bror Percivalls farfars far var den første i slægten Percivall som accepterede det gengivne evangelium, så han er nu 4. generations-medlem.

»Disse tre år i templet har været de lykkeligste i vort liv,« siger bror Percivall med overbevisning. »Jeg har lært særdeles meget og fået mange åndelige kundskaber. Vi har også lært mange vidunderlige mennesker at kende, som vi er kommet til at holde uendeligt meget af og som har gengældt vores kærlighed. Det har beriget vort liv og gjort de ofte meget arbejdsomme dage lette for os.« Og søster Percivall tilføjer: »Bernt og jeg har aldrig været hinanden så nær som i al den tid.«

Bror og søster Percivall har tjent som meget gode eksempler på trofast tjeneste. Vi vil savne deres altid gode humør og store venlighed som de altid viste når vi besøgte templet.

Fra Bo G. Wennerlunds artikel i det svenske KYRKONYTT. □

Kvindekonference

Aarhus stav - 14. maj 88



Der var kun meget få tomnme pladser at finde i Aarhus wardsbygning til Kvindekonferencen 1988.

Stavens hjælpeforening havde igen kalendersat en kvindekonference i samarbejde med stavens unge piger, efter nogle års pause.

Arrangementet var opdelt i to afsnit med en spisepause imellem, hvor der var forberedt et lækkert ta' selv bord med grønsagstærte, frugttærter med flødeskum og forskellige salater. Et spændende og anderledes bord end normalt, - som vakte begejstring hos de 250 tilstedeværende. Deltagerne var piger fra 12 år og opefter.

Første afdeling var et godt og åndeligt møde, - hvor alle fik nogle gode impulser med sig hjem til fortsat udvikling af sig selv og sin familie.

Mødet blev ledet af hjælpeforeningens præsidentinde str. Anna-Liisa Buur, som citerede dette mundheld, - at små piger er som jordbær og fløde, - så søde, - og overgav straks talerstolen til en af stavens yngste, str. Amy Birk, Odense 1. ward på 12 år, - som talte om betydningen af at holde sig moralsk ren, og at forberede sig til at kunne gå på en mission.

Efter denne tale var emnet centreret omkring uddannelse og vigtigheden af at tilegne os viden set i relation til L & P afs. 130: 18-19 hvor der står, - at hvad vi i dette liv opnår på intelligensens område skal følge med os i opstandelsen.

Det var str. Annette Nielsen fra Frederikshavn som talte over dette emne og gav udtryk for hvor vigtigt det var også for kvinderne at uddanne sig. Annette er selv igang med at uddanne sig til sygeplejerske, - og opfordrede alle unge til at gennemføre det man planlægger.

Endnu en ung pige Christina Buur, Esbjerg ward, var den næste taler, efter at en kvartet fra Ålborg havde deltaget med et dejligt sangnummer. Hun arbejdede med emnet, - at støtte en god ven på mission. Hun havde sat sig for aldrig at bede ham blive hjemme, - og aldrig give udtryk for at hun var ked af at han skulle afsted. Hun var begejstret over at lære sin ven at kende på en anden måde nu mens han var missionær, - og havde planlagt at læse standardværkerne igennem mens han var borte, så hun kunne være på højde med ham når han blev afløst.

Birgitte Hansen fulgte ganske fint dette emne op, - idet hun berettede om sin egen mission, - og om hvor mange forhindringer der skulle ryddes af vejen inden det lykkedes at komme afsted, - men også om hvor store velsignelser det havde været for hende at være på mission. Hun kunne kun opfordre alle til at gå, - og få »en udvikling på Herrens universitet«.

De to smilende søstre Dorthe og Lise Willemann fra Horsens sang nu en dejlig duet, hvorefter talerstolen blev overgivet til str. Birgitte Lyberth fra Aarhus ward.

Hun gav udtryk for at hun selvfølgelig som andre ønskede at blive gift, og få sin egen familie og dele kærligheden med, - men gav på trods af dette udtryk for at det vigtigste var dog dette at kunne



"Jeg er Guds kære barn" sunget af Aalborg pigekor.

leve sit liv så man en dag kunne komme tilbage til vor Himmelske Fader. Ægteskabet er et delmål som jeg også stiler efter. Jeg stoler på Herren og ved at han hjælper mig, sluttede Birgitte Lyberth.

Rådgiver i stavens U.P. str. Ane Birthe Jørgensen, Esbjerg ward talte om betydningen af at have en uddannelse, især når man måske som hende blev alenemor med fem børn. Jeg måtte igang med at uddanne mig i denne situation, og var glad for den hjælp jeg kunne få fra Helligånden. Vi kan gøre hvad vi vil, hvis vi vil være positive og beslutte os og trække på Herrens hjælp. Ane Birthe Jørgensen sluttede sin tale som følgende:



Str. Annette Nielsen, Frederikshavn gren, talte om vigtigheden af at uddanne sig.

Hvis det ikke er rent, så tænk det ikke.
-hvis det ikke er godt, så gør det ikke.
-hvis det ikke er pænt, så sig det ikke.

Str. Kirsten Holmbo, Esbjerg ward gav afveksling til programmet med en flot sangsolo, hvorefter mødet blev afrundet med taler af str. Esther Blønd, Fredericia ward og str. Birthe Vestergård Poulsen, Silkeborg gren som mor og datter.

Esther Blønd talte om at opdrage døtre og Birthe Vestergård talte om den arv hun havde fået fra sin mor. Hun var taknemmelig for de »rødder« i evangeliet hun havde fået fra sin mor og de »vinger« der bar når hun troede på sig selv ud fra det evangeliet havde lært hende. Esther Blønd trak også paralleller til sin egen opdragelse. Lærer man sine børn de rette principper, - så styrer de sig selv, sluttede str. Esther Blønd.

Hele mødets idé havde en »rød tråd« som str. Anne-Liisa Buur på en meget fin måde fik kædet sammen.

Alle var opbygget og beriget efter dette åndelige møde.

Anden afdeling var programsat som en koncert.

Måske var det mere rigtigt at kalde det »kvinder og kultur«, - idet her både var indslag med digte, oplæsning, instrumentale numre og sange.

Mange deltog hver på sit stade, - men alle med et ønske om at udvikle sig selv. Måske også for at dele ens egen glæde som udøver, med andre.

Alle som deltog i denne velforberedte kvindekonference vendte hjem fyldt med begejstring for hvad evangeliet kan give, og glade for det søskendefællesskab de følte ved samværet.

Inge Karin Ilskov □



Str. Liselotte Knudsen på klarinet akkompagneret af str. Karin Bidstrup - begge Aarhus ward.



Kvartet fra Aalborg ward, fra venstre Gerda, Malene, Lis og Lisbeth.

Vi bringer sporten



DM: bordtennis double

Danmarksmesterskaberne afholdtes i Ålborg

Ålborg var rammen om DM indenfor sporten i Bededags-ferien - fredag og lørdag d. 29. og 30. april '88 - iøvrigt første gang, at disse mesterskaber blev holdt over 2 dage.

Ud fra mange udtalelser var det et godt og veltilrettelagt stævne som altid, når det er lagt i hænderne på de mange aktive søskende i Ålborg, og med en lille forsinkelse gik sportsmesterskaberne i gang fredag d. 29. april kl. 13 - første med badminton sideløbende med bordtennisturneringen og dagen efter med volleyball og DM sluttede med indendørsfodboldturneringen.

Fredag aften var der en meget fin spisning i Ålborg kirkebygning samt uddeling af præmier til mestrene indenfor badminton og bordtennis - en aften, der sluttede med dans og underholdning - samt en aften, hvor de mange deltagere hyggede sig med hinanden - og lad mig understrege: - en aften, der er alt for få af, når det gælder at få en god snak med søskende fra den anden stav. - Det kunne være skønt, hvis vi som søskende kunne støtte hinanden endnu mere gennem sådanne arrangementer.

Lørdagen blev lidt længere end beregnet, idet mange af kampene var drøje, lige og langvarige, så det blev noget senere end beregnet at stævnet sluttede af om lørdagen.

Følgende resultater blev opnået ved DM:

Badminton:

12-14 år (single) 1. Henrik Steffensen (Ålborg). 2. Sebastian Haibrock (3 W).

12-14 år (double) 1. Henrik (Ålborg) og Søren Holmboe (Esbjerg). 2. Sebastian (3 W) og Morten Hansen.

15-17 år (single) 1. Peter Anderson (4 W). 2. Rene Brandt (4 W).

15-17 år (double) 1. Peter og Rene. 2. David Meilsøe og Eli Madsen (3 W).

18-34 år (single) 1. Arne Nielsen (Odense). 2. Brian Hall (1 W).

18-34 år (double) 1. Martin Jensen og Thomas Klitgaard (Ålborg). 2. Bent Falden og Flemming Klitgaard (Ålborg.

Over 35 år (single) 1. Ole Steffensen (Ålborg). 2. Leif Klitgaard (Ålborg).

Over 35 år (double) 1. Ole og Leif (Ålborg. 2. Ole Madsen og Hans H. Nielsen (3 W).

Dame 18-34 år (single) 1. Tina Henriksen (3 W). 2. Anna-Lise Falden (Ålborg).

Dame 18-34 år (double) 1. Lisbeth Jensen og Mariann Klitgaard (Ålborg). 2. Tina H og Heidi Madsen (3 W).

Dame over 35 år (single) 1. Henny Klitgaard (Ålborg). 2. Jytte Nielsen (Fr.havn).

Pigerække 1. Elisabeth Klitgaard (Ålborg). 2. Marianne.

Mix 18-34 år 1. Ole Andersen/Nili (Odense). 2. Flemming og Hanne Klitgaard (Ålborg).

Mix over 35 år 1. Ejvin og Kirsten Kristensen (Fr.havn). 2. Søren og Jytte Nielsen (Fr.havn).

Bordtennis:
12-14 år (single) 1. Klaus Metnik (Kbh). 2. Morten (Kbh).
15-17 år (single) 1. David Bertelsen (4 W). 2. David Meilsøe (3 W).
15-17 år (double) 1. David Meilsøe og Eli Madsen. 2. Thomas Willemann (Horsens) og Preben Kristensen (Ålborg.
18-34 år (single) 1. Ole Andersen (Odense). 2. Leo Andersen (Odense).
18-34 år (double) 1. Ole og Leo Andersen (Odense). 2. Brian Hall og Søren Koch (Kbh).
Pigerække 1. Elisabeth Klitgaard (Ålborg). 2. Jette (Kbh).

Volleyball:

Piger under 18 år 1. Frederikshavn. 2. 1. ward.
Drenge under 18 år 1. 3. ward. 2. 4. ward.
Damer over 18 år 1. 3. ward. 2. Ålborg.
Herrer over 18 år 1. Ålborg. 2. 3. ward.

Fodbold:

Under 18 år 1. 3. ward. 2. Ålborg.
Over 18 år 1. 4. ward. 2. Odense.

Til slut vil jeg på Aktivitetskomiteens vegne i Århus stav sige tak til de mange, meget aktive deltagere i DM og forhåbentligt på et snarligt gensyn og sidst men ikke mindst en stor tak til søskende i Ålborg ward og især til min gode og mangeårige medarbejder br. Leif Klitgaard, Ålborg ward - uden jeres og din hjælp ingen sportsmesterskaber i det hele taget! - tusind tak!!

På Aktivitetskomiteens vegne - Århus stav - med sportslig hilsen -

Carl-Johan Grabe, Esbjerg ward, formand for Aktivitetskomiteen i Århus stav.



Stavsmestre i volleyball, Aalborg nr. 1 og Frederikshavn nr. 2.

Aarhus' Stavmesterskaber 1988

Århus stav's aktivitetskomité ønskede atter i år at arrangere et kombineret arrangement med Familie-træf og sportsmesterskaber indenfor samme ramme.

Allerede i januar måned blev enhederne kontaktet og indtil en måned før dette arrangement skulle løbe af stabelen, så det ud til at blive et lige så vellykket arrangeement som tidligere år. - Desværre måtte komiteen aflyse Familie-træf på grund af manglende tilslutning. Ialt 40 var meldt til det helt store arrangement i Ålborg i påsken 1988, og mange enheder var overhovedet ikke repræsenteret. Derfor valgte komiteen at afholde stavsmesterskaberne i badminton, fodbold, volleyball og bordtennis på én dag, nemlig skærtorsdag i Ålborg.

Dette arrangement forløb planmæssigt med rimelig god tilslutning og på billederne ses, at der var god aktivitet på, i og udenfor banen.

Resultater:

Badminton:
12-14 år (single) 1. Henrik Steffensen (Ålborg). 2. Søren Holmboe (Esbjerg).
15-17 år (single) 1. Preben Kristensen (Ålborg. 2. Bjarne Vestbø (Ålborg).
18-34 år (single) 1. Arne Nielsen (Odense). 2. Robert Nielsen (Odense).
Over 35 år (single) 1. Leif Klitgaard (Ålborg. 2. Ole Steffensen (Ålborg).
18-34 år (Herre double) 1. Martin Jensen og Thomas Klitgaard (Ålborg). 2. Bent Falden og Flemming Klitgaard (Ålborg).
Over 35 år (herre double) 1. Ole Steffensen og Leif Klitgaard (Ålborg). 2. Leif Van de Weerd (Ålborg og Carl Johan Grabe (Esbjerg).
18-34 år (dame single) 1. Henny Klitgaard (Ålborg. 2. Anna-Lise Falden (Ålborg).
18-34 år (Mix) 1. Ole Andersen/Betina Krogh (Odense). 2. Mariann og Flem-

ming Klitgaard (Ålborg).

Bordtennis:
15-17 år (single) 1. Jan Balazs (Odense). 2. Jesper Kristensen (Fr.havn).
18-34 år (single) 1. Ole Andersen (Odense). 2. Lars Mathiasen (Odense).
18-34 år (double) 1. Ole Andersen/Lars Mathiasen (Odense). 2. Poul Erik Hansen/Jan Balazs.

Volleyball:
Damer over 18 år 1. Ålborg. 2. Fr.havn.
Herrer over 18 år 1. Ålborg. 2. Odense.

Fodbold:
Under 18 år 1. Ålborg. 2. Esbjerg.
Over 18 år 1. Odense. 2 Ålborg.

Det er naturligvis Aktivitetskomiteens store ønske at arrangere noget, hvor alle aldersgrupper på stavsbasis kan være med, uanset om det hedder Familie-træf eller sportsmesterskaber, og det er glædeligt at stavspræsidentskabet har den samme holdning overfor dette, og derfor bliver det også interessant at se resultatet af de mange spørgeskemaer, der er sendt rundt i staven her i maj måned 1988.

Med håbet et på gensyn ved næste sportsmesterskaber og med deltagelse af endnu flere aktive medlemmer, sender jeg på Aktivitetskomiteens vegne de bedste og varmeste hilsner til de mange, der deltog i dette års stavsmesterskaber i Ålborg.

Leif Klitgaard og
Carl Johan Grabe

Sluttes side XVI



DM: Badminton double, alle fra Aalborg



Stavsmestre i fodbold: Odense nr. 1 og Aalborg nr. 2.

Stakke af bøger på vej til Afrika

Over 500 medlemmer hjælper til i et stort velgørenhedsprojekt



Medlemmer af kirken håndterer det hårde arbejde med at læsse nogle af de mere end 5.000 kasser med bøger på en lastbil. Bøgernes mål: Afrika.

Mere end 500 medlemmer af kirken i Potomac Virginia og Washington D.C. regionerne har bygget bro over oceaner og kulturer i et projekt, der allerede har sendt 180.000 lære- og biblioteksbøger til tre afrikanske lande.

Bøgerne, der er doneret af større bogforlag, skal i Zimbabwe, Sierra Leone og Ghana bruges af skoleelever, der hungrer efter viden. Bøgerne har en markedsværdi på over 16 mill. kr.

Pierce Campbell fra McLean ward i McLean Virginia stav organiserede projektet efter et besøg i Bvute området i Zimbabwe. Den modtagelse han fik, da han besøgte en skole var overvældende.

»600 små ansigter smilede, mens de række for række var opstillet i den brændende middagssol,« mindes Campbell. »Børnene fra skolen sang en velkomst. Landsbyens ældste var samlede og gav os en lang, inderlig og detaljeret velkomst.«

»Disse menneskers værdighed og stolthed,« fortsatte han, »rørte ved vore hjerter. Vi var fast besluttet på at hjælpe dem, hvis vi kunne.«

Bvute skolen bestod, som alle skoler på landet i Zimbabwe, af små baraklignende bygninger opført af ler blandet med strå, formet til mursten og tørret i den afrikanske sol. Skolens vand blev båret af landsbyens kvinder i spande på deres hoveder, sommetider over en afstand på op til 20 km. I Zimbabwe er der 800.000 børn der skal uddannes i et skolesystem, der er opbygget til at klare 80.000.

Ved sin tilbagekomst til USA gik Campbell i gang. Han kontaktede Fredicka Donaldson fra skolemyndighederne i Fairfax County (Va.). Hun sørgede for at skolemyndighederne gav projektet brugte bøger, der ikke var brug for længere.

O. Ray Warner, der også bor i McLean Virginia stav, arbejder for det amerikanske undervisningsministerium. Han fortalte Campbell om en organisation der forærer nye lærebøger fra større bogforlag til værdige grupper.

De blev kontaktet og spurgt om de ville støtte projektet. Svaret var »ja« - med et betragteligt antal.

Imidlertid var der skatter og afgifter samt legale betingelser, der først skulle klares. For det første skulle leveringen ske til en organisation i USA. Dernæst skulle alle bøger læsses af, pakkes ud, stemples »ikke til videresalg«, pakkes, anbringes i containere og så sendes til en velgørende organisation i de afrikanske lande.

Andre brikker faldt på plads. Africare, et alemnnyttigt foretagende i Washington D.C., ville sørge for containers til forsendelsen. The National Farmers Association of Zimbabwe (landbrugsrådet o.a.) indvilgede i at hjælpe kirken med at vurdere hvert områdes behov og hjælpe med fordelingen.

Men et enormt stort arbejde skulle stadig gøres med at bearbejde bøgerne og gøre dem klar til afsendelse. Det ville vise sig at Campbell fik hjælp - og megen hjælp.

Medlemmerne af kirken i Washington-området hjalp til. Bearbejdelsen af bøgerne begyndte som et tjenesteprojekt for wards for enlige voksne, men da nyheden spredtes voksede det snart til at involvere andre wards. Det var ikke usædvanligt at se hele familier komme til Tysons wards kirke i McLean, hvor projektet blev gennemført.

Campbell var overvældet over støtten. »Der var tidspunkter hvor 150 mennesker kom for at hjælpe med bøgerne,« sagde han. »Vi var en aften i stand til at bearbejde 40.000 bøger på mindre end 2 1/2 time, på grund af denne slags støtte. Vi blev tilbudt hjælp på så mange måder.«

Der var tidspunkter hvor hjælpen måtte tilkaldes indenfor en time. Campbell mindes han blev ringet op af George Bailey, pedellen ved Tysons kirken, med besked på, at en lastbil holdt udenfor

læsset med bøger. »Disse lastbiler skulle losses med det samme,« sagde Campbell.

Campbell tog telefonen og kontaktede folk han beskrev som »minutmænd«, fordi de var villige til at forlade det de lavede for at hjælpe.

Resultatet af disse anstrengelser er synlige: Omkring 120.000 bøger er på vej til Zimbabwe og andre 60.000 er på vej til Ghana og Sierra Leone.

Fordelene for Afrikas børn ved disse bøger er indlysende. Men dette kæmpeprojekt har også efterladt et indtryk på menneskene i Washington-området.

Projektet har ført til mindst én dåb: Søster Donaldson, den ansatte ved skolerne, som formidlede gaven af de brugte lærebøger. Hun havde længe været ven med familien Campbell og havde før undersøgt kirken, men blev særligt rørt ved at se så mange medlemmer af kirken være med for at hjælpe andre.

»Det er dejligt at være en del af noget synligt,« sagde Campbells søn Marc, som hjalp sin far med at koordinere modtagelse og afsendelse af bøgerne. »Når du ved at lidt tid og lidt sved kan bevirke, at der kommer håb om et meningsfyldt liv, så har du ikke noget imod nogle ømme muskler.«

Dan og Alyssa Lloyd, også fra McLean wardet, ledede stemplingen. »Det har været spændende for os at være involveret i denne slags humanitært arbejde.«

»Det er forfærdeligt at lade en forstand blive spildt,« sagde Pierce Campbell, da han opsummerede sine følelser for bogprojektet. »Vi tror at disse bøger vil blive et vindue til verden for hundrede tusinder af børn, der nu vil have redskaber til deres uddannelse.«

Church News □

Sporten

(forts.)

Badminton - 1987-88 »Aalborg-Cup«

Vinteren igennem har Aalborg - som de plejer - gennemført en badmintonturnering og resultaterne blev:

Herre A:
1. Martin Jensen. 2. Flemming Klitgaard. 3. Ole Steffensen. 4. Bent Falden.

Herre B.:
1. Morten Sørensen. 2. Leif Klitgaard. 3. Knud Andersen. 4. Johnny Kristoffersen.

Double:
1. Martin/Thomas. 2. Flemming/Bent. 3. Leif/Ole. 4. Leif Van de Weerd/Kurt.

Dame:
1. Mariann Klitgaard. 2. Anne Nysom. 3. Hanne Klitgaard. 4. Dorthe Kratch.

Drenge/Piger:
1. Henrik Steffensen. 2. Bjarne Vestbø. 3. Preben Kristensen. 4. Elisabeth Klitgaard. 5. Marianne Vestbø.

Vi begynder igen til oktober. Hilsen Aktivitetskomiteen. □



Årets fighter blev Elisabeth Klitgaard. Valget var rigtigt, for ved DM blev hun danmarksmester i badminton og bordtennis. Årets fighter er kun 13 år.